

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Chomutově rozhodl samosoudkyní JUDr. Hanou Paškovou
ve věci

žalobců: a) **Pavel Ryšánek**, narozený 29. 5. 1953
bytem Sasankova 2, 106 00 Praha 10
b) **Mgr. Zuzana Bucková**, narozená 28. 11. 1982
bytem Na Farkáně II 6/171, 150 00 Praha 5
obou zastoupených: JUDr. Martinem Purkytem, advokátem
sídlem Náměstí 14. října 496/13, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Česká republika – Státní pozemkový úřad**, IČO: 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupeným: **Mgr. Miloslavem Strnadem**, advokátem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha 2

o nahrazení projevu vůle žalovaného,

takto:

I. Nahrazuje se projev vůle žalovaného uzavřít s žalobci tuto smlouvu o převodu pozemků:

Česká republika – Státní pozemkový úřad
IČ 01312774
se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, PSČ 130 00
(dále jen „převodce“)

a

Pavel Ryšánek
r.č. 530529/349
bytem Sasanková 2, 106 00 Praha 10

a

Mgr. Zuzana Bucková
r.č. 826128/0236
bytem Na Farkáně II 6/171, 150 00 Praha 5
(dále jen „nabyvatel“)

uzavírají podle ust. §11a zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, v platném znění (dále jen „zákon o půdě“), tuto:
Smlouvu o převodu pozemků:

I.

Česká republika – Státní pozemkový úřad jako převodce spravuje mimo jiné část pozemku parc. č. 692/2 zapsaného na LV č. 10002, vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, v k.ú. Loučná pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem, a to část oddělenou geometrickým plánem č. 666-70/2020 vyhotoveným Ing. Petrou Honákovou, odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, dne 24. 7. 2020, který je nedílnou součástí tohoto rozsudku, kdy tato část bude podle nového stavu vedena pod parc. č. 692/6 (dále jen „pozemek“):

II.

Nabyvatelům vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle ust. § 11a zákona o půdě plynoucí z rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 209/97, ze dne 29. 1. 1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 210/97, ze dne 30. 1. 1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 211/97, ze dne 31. 1. 1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 262/97, ze dne 4. 2. 1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 548/97, ze dne 6. 3. 1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 549/97, ze dne 7. 3. 1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 2285/97, ze dne 23. 10. 1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 2286/97, ze dne 24. 10. 1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 2297/97, ze dne 27. 10. 1997; rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 2525/99, ze dne 23. 11. 1999 a rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu zn. PÚ 496/00, ze dne 24. 2. 2000 a rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a hlavní město Praha, sp. zn. 1RP4556/2017-537102, č.j. SPU 426287/2017Kav (PÚ 150/91).

III.

Na uspokojení nároku nabyvatelů dle čl. II. této smlouvy převádí převodce do spoluvlastnictví nabyvatelů pozemek uvedený v čl. I. této smlouvy, včetně součástí, a nabyvatel jej přijímá do svého spoluvlastnictví, a to každý z nabyvatelů v podílu id. 1/2 k celku pozemku.

II. Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce a) a Alexander Bucek jako žalobce b) se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 28.5.2018 domáhali vydání rozhodnutí o nahrazení projev vůle žalovaného uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví žalované, a to pozemků parc. č. 234/1, parc.č. 692/1, parc. č. 692/2 v k.ú. Loučná pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem, zapsaných na LV č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, pozemku parc. č. 500/8 v k.ú. Háj u Loučné pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem, zapsaného na LV č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, pozemku parc. č. 675 v k.ú. Sobětice u Výsluní, obec Výsluní, zapsaného na LV č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, pozemku parc. č. 82/1 v k.ú. Horní Halže, obec Měděnec, zapsaného na LV č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov.

Návrh odůvodnili tak, že jsou oprávněnými osobami ve smyslu § 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o půdě“), které v zákonem stanovených lhůtách řádně uplatnily u Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, svůj restituční nárok. Jako oprávněným osobám jim dle § 4 zákona o půdě náleží náhrada dle § 11 a § 11a zákona o půdě za pozemky v minulosti odňaté a nevydané, specifikované v rozhodnutích Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu a rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro Středočeský kraj a hlavní město Praha uvedených v bodě II. smlouvy o převodu pozemků ve výroku tohoto rozsudku, (dále jen „rozhodnutí Pozemkového úřadu“) jimiž současně pozemkový úřad potvrdil právo žalobců na náhradní pozemky za pozemky nevydané těmito rozhodnutími.

Původní oprávněná Emilie Romanovská, narozená dne 24. 10. 1934, zemřela dne 30. 3. 2008 a její restituční nárok plynoucí z rozhodnutí PÚ 209/97, PÚ 210/97, PÚ 211/97 a PÚ 2297/97, PÚ 2525/99 a PÚ 548/97 přešel v rámci dědického řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 20D 631/2008 na pozůstalého syna Pavla Ryšánka, žalobce a). S ohledem na zjištěná pochybení žalovaného při ocenění restitučního nároku inicioval žalobce a) zahájení řízení o dodatečném projednání dědictví po své matce Emilii Romanovské za účelem projednání přechodu restitučního nároku plynoucího též ze zbývajících rozhodnutí Pozemkového úřadu, která nebyla předmětem původního dědického řízení. Restituční nárok právní předchůdkyně žalobce a) paní Emilie Romanovské plynoucí z rozhodnutí Pozemkového úřadu žalovaný (v době sepsu žaloby) vyčíslil v souhrnné výši 399 789,63 Kč. Restituční nárok plynoucí z rozhodnutí Pozemkového úřadu, který přešel v rámci dědického řízení na žalobce a), žalovaný vyčíslil na 298 706,63 Kč. Restituční nárok žalobce b) žalovaný vyčíslil v souhrnné výši 399 789,63 Kč.

Žalobci s takto stanovenou výší restitučního nároku nesouhlasí, přičemž se žalovaným v této věci opakovaně jednali a sdělili mu své pochyby o správnosti provedeného ocenění pozemků, které jim nebyly rozhodnutími Pozemkového úřadu vydány. Ani přes tyto skutečnosti žalovaný svůj postoj v otázce ocenění restitučního nároku nepřehodnotil. Pokud jde o ocenění restitučního nároku plynoucího žalobcům z rozhodnutí č.j.SPU426287/2017Kav(PÚ 150/91), nebyli žalobci s jeho vyčíslením ke dni sepsu žaloby seznámeni.

Žalobcům nebyly v řízení před Pozemkovým úřadem navraceny pozemky o celkové rozloze

164 217 m². Za tyto nevydané pozemky na území Hlavního města Prahy náleží žalobcům v souladu se zákonem o půdě náhrada.

Žalobci mají za to, že žalovaný při stanovení výše jejich restitučního nároku pochybil, když nechal v potaz stavební charakter části nevydaných pozemků dle dobově platné územně plánovací dokumentace. Žalovaný dle žalobců nechal v potaz, že v případě části nevydaných pozemků se ke dni jejich přechodu na stát jednalo o pozemky účelově určené k zástavbě. Žalovaný se na zjištění skutečné výše restitučního nároků žalobců a na určení povahy odňatých pozemků ke dni jejich přechodu na stát nikterak nepodílel, i tuto skutečnost považují žalobci za projev svévole žalovaného.

Žalobci se s oceněním nevydaných pozemků obrátili na soudního znalce doc. Ing. Jaromíra Rysku. Znalcem zpracovaný posudek určuje hodnotu odňatých pozemků na základě územně plánovací dokumentace platné v době přechodu pozemků na stát. Vlastnické právo k odňatým pozemkům přešlo z rodiny žalobců na stát dne 19. 7. 1950 na základě Výměru ÚNV hl. m. Prahy, č. j. 6245-XI. /19-49-IX/1, ze dne 19. 7. 1950. Žalobcům se podařilo získat územně plánovací dokumentaci platnou ke dni přechodu pozemků na stát (19.7.1950)- přehledné regulační a zastavovací plány pro oblast Strašnic a Malešic Státní regulační komise z roku 1938. Dle závěru znaleckého posudku by tak hodnota nevydaných pozemků (a tedy hodnota původního celkového restitučního nároku) měla správně činit 16 125 281 Kč.

Žalobci mají za to, že postup žalovaného při ocenění žalobcům nevydaných pozemků, a tedy stanovení výše jejich restitučního nároku plně vypovídá o liknavém a svévolném přístupu žalovaného vůči žalobcům. Liknavost a svévoli žalovaného lze shledat i v dalších skutečnostech, zejména pak v dlouhodobém prodlení žalovaného s uspokojováním restitučního nároku žalobců , kdy ani po více než 25 letech není jejich restituční nárok zcela vypořádán, a nedostatečné kvalitě vyhlášených veřejných nabídek. Žalobci namítají též, že žalovaným jsou uspokojovány před nároky žalobců jiné nároky, které nemají prioritu.

Převodu pozemků požadovaných touto žalobou nebrání žádná zákonná překážka a pozemky jsou vhodné pro převod.

2. Původní žalobci podáním doručeným soudu dne 12. 9. 2018 navrhli vstup nového účastníka do řízení na straně žalobce, a to na místo žalobce b) Alexandra Bucka s odůvodněním, že Alexandr Bucek po zahájení tohoto řízení převedl (s ohledem na svůj pokročilý věk 86 let a zdravotní stav) Smlouvou o bezúplatném převodu – darování – restitučního nároku osob blízkých ze dne 20. 7. 2018 svůj restituční nárok na svou dceru Mgr. Zuzanu Buckovou, narozenou 28. 11. 1982.

Usnesením ze dne 15. 11. 2018, č. j. 23C 165/2018-183 soud v souladu s ustanovením § 107a odst. 2 o. s. ř. připustil, aby na místo původního žalobce b) Alexandera Bucka vstoupila do řízení Mgr. Zuzana Bucková.

3.V podání došlém soudu dne 27.11.2019 žalobci navrhli změnu žaloby, v níž zohlednili změnu v osobě žalobce b) a změnu týkající se pozemků parc.č.692/1 v k.ú. Loučná pod Klínovcem a parc. č. 82/1 v k.ú. Horní Halže, kdy z původně požadovaných celých pozemků požadují nově vzniklý pozemek parc.č.692/1 v k.ú. Loučná pod Klínovcem dle geometrického plánu č. 552-2/2017 vyhotoveného Ing. Petrou Honákovou, a nově vzniklý pozemek parc. č. 82/1 v k.ú. Horní Halže dle geometrického plánu č. 290-226/2019 vyhotoveného Ing. Petrou Honákovou .

4. Soud u jednání dne 28.11.2019 připustil žalobci navrhnutou změnu žaloby v souladu s § 95 odst.1 o.s.ř..

5. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 25. 6. 2018 a v dalších písemných a ústních podáních shrnul svoji obranu proti žalobě a navrhl její zamítnutí v plném rozsahu s odůvodněním, že:

a) žalobce a) částečně není ve sporu vůbec aktivně legitimován, neboť na žalobce a) přešly pouze nároky jeho právní předchůdkyně vyplývající z rozhodnutí č. j. PÚ 209/97, PÚ 210/97, PÚ 211/97, PÚ 2297/97, PÚ 2525/99 a PÚ 548/97, přičemž sám je uveden v rozhodnutí č. j. PÚ 150/91 s ohledem na odůvodnění usnesení ze dne 17.5.2018 o zastavení žalobcem a) zahájeného dodatečného projednání dědictví notářkou Mgr. Šárkou Zwierzynovou jakožto soudní komisařkou.

b) došlo k promlčení dodatečně vznášených nároků žalobců v obecné promlčecí době, když k projednání dědictví po právní předchůdkyni žalobce a) došlo již v roce 2008 a již před tím byly nároky vypořádány a zdůraznil, že judikaturou není námitka promlčení v restitučních věcech a priori hodnocena jako rozporná s dobrými mravy.

Vzhledem k tomu, že v podstatě až do podání žaloby nebyly ze strany žalobců vznášeny žádné dodatečné nároky, a naopak žalobci uzavírali se žalovaným smlouvy o převodu pozemků, v nichž byly přesně částky nároků a míry jejich vypořádání vyčísleny bez jakýchkoliv výhrad, muselo jim být zřejmé, že úplným vypořádáním evidovaných nároků tyto v celém rozsahu zanikají, a to i případně na základě privativní novace závazku v případě závěru soudu, že došlo k chybnému ocenění restitučního nároku žalobců.

c) u obou žalobců nejsou splněny podmínky vyžadované judikaturou proto, aby bylo možno nahradit projev vůle žalovaného, když žalobci se mohou účastnit veřejných nabídek pozemků, což ostatně dříve úspěšně činili.

d) veřejné nabídky pozemků byly zcela dostatečné co do kvality i kvantity nabízených pozemků, žalovaný vůči žalobcům nejednal svévolně, liknavě či diskriminačně, když na základě jejich žádostí, jež splňovaly veškeré zákonné předpoklady, byli úspěšní. Žalobci žalovaného nežádali o přecenění jejich restitučního nároku do nyní požadované výše i jinou cestou než podáním žalob.

e) nevydané pozemky byly v době přechodu na stát zemědělské a žalovaný tyto pozemky v souladu s jejich zemědělským charakterem ocenil. Pozemky nebyly vykupovány za účelem výstavby, nýbrž byly odnímány v rámci pozemkové reformy v roce 1950 s uvedením druhu pozemku role, tj. jednalo se o pozemky zemědělské, na kterých hospodařili pachtýři i několik dalších let poté, co přešly na stát, ještě v roce 1953 nebyly zastavěny, stále byly zemědělsky obhospodařovány. Regulační plán SRK 000380 nebyl potvrzen Ministerstvem veřejných prací, tudíž nikdy nenabyl právní moci a nebyl právně závazný.

f) znalecký posudek doc. Ing. Jaromíra Rysky ze dne 15. 11. 2018 (včetně jeho dodatku) považuje za nesprávný, znalec při výslechu svůj posudek neobhájil, když objektivně neposoudil charakter předmětných pozemků v době jejich odnětí, a neodůvodnil, proč nebyly uplatněny srážky uvedené v příloze č.7 oceňovací vyhlášky, přestože skutková situace je taková, že uplatněny být měly, proto by měl soud vycházet ze znaleckého posudku Ing. Pavla Pelce ze dne 26.7.2019, který ocenil nevydané pozemky jako zemědělské na částku ve výši 839 618 Kč a nevydané pozemky jakožto stavební na částku 9 749 612 Kč.

6. Rozsudkem Okresního soudu v Chomutově ze dne 28.11.2019 č.j. 23 C 165/2018-989 soud nahradil projev vůle žalovaného uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu části pozemku parc. č. 692/1 v k. ú. Loučná pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem, a to části o výměře 1130 m² oddělené geometrickým plánem č. 552-2/2017 vyhotoveným Ing. Petrou Honákovou, odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, dne 1. 2. 2017 s tím, že tato část bude podle nového stavu vedena pod parc. č. 692/1, dále o převodu pozemku parc. č. 500/8 zapsaného na LV č. 10002 pro k. ú. Háj u Loučné pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem, u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, o převodu pozemku parc. č. 675 zapsaného na LV č. 10002 pro k. ú. Sobětice u Výsluní, obec Výsluní, u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, a o převodu části pozemku parc. č. 82/1 zapsaného na LV č. 10002, vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, v k. ú. Horní Halže, obec Měděnec, a to o převodu části o výměře 16 965 m² oddělené geometrickým plánem č. 290-226/2019 vyhotoveným Ing. Petrou Honákovou, odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, dne 25. 11. 2019 s tím, že tato část bude podle nového stavu vedena pod parc. č. 82/1, přičemž text smlouvy o bezúplatném převodu pozemků učinil součástí výroku rozsudku. Vyslovil současně, že o náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto konečným rozsudkem.

7. Proti rozsudku soudu podal žalovaný odvolání. Krajský soud v Ústí nad Labem, (dále jen, „odvolací soud“) rozhodl rozsudkem ze dne 13.8.2020 č.j. 9Co 32/2020-1200 tak, že zastavil řízení ohledně vydání pozemku parc. č. 500/8 v k.ú. Háj u Loučné pod Klínovcem pro zpětvzetí návrhu, neboť tento pozemek byl po vyhlášení rozsudku okresního soudu převeden do vlastnictví třetí osoby . Odvolací soud dále změnil v souladu se změnou žaloby přípustěnou v průběhu odvolacího řízení výrok ohledně části pozemku parc. č. 692/1 v k.ú. Loučná pod Klínovcem tak, že po oddělení geometrickým plánem č. 666-70/2020 došlo k převodu nově vzniklého pozemku parc. č. 692/5, ve zbývajících částech byl rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrzen s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR vedené pod sp. zn. 28 Cdo 4148/2019 ze dne 19.2.2020 týkající se totožných účastníků a založené na shodném skutkovém stavu (s výjimkou konkrétních náhradních pozemků, jichž se žalobci domáhají), tj. že žalobci jsou oprávněnými osobami dle § 4 odst. 4 zákona o půdě, že oba žalobci jsou aktivně věcně legitimováni v celém předmětu řízení, nárok žalobců na správné ocenění jim nevydaných pozemků není promlčen, postup žalovaného, resp. jeho právního předchůdce byl ve vztahu k žalobcům liknavým a svévolným, proto v důsledku liknavého postupu žalovaného by nebylo spravedlivé požadovat po žalobcích další účast ve veřejných nabídkách a je namístě vyhovět jejich žalobě o vydání konkrétních pozemků a že odňaté pozemky je na místě ocenit jako pozemky stavební, tedy nejméně v hodnotě 9 749 612 Kč (podle posudku Ing. Pavla Pelce, který při ocenění pozemků coby stavebních aplikoval srážky podle přílohy č. 7 vyhl. č. 182/1998 Sb.).

8. Odvolací soud se však s okresním soudem neztotožnil ve vztahu k řešení otázky, zda mají být v daném případě při ocenění odňatých pozemků užity srážky či nikoliv, kdy okresní soud dospěl k závěru, že nebyly naplněny předpoklady pro aplikaci srážek srážky podle přílohy č. 7 vyhl. č. 182/1998 Sb. s odkazem na závěry znalce Doc. Ing. Jaromíra Rysky CSc. Odvolací soud učinil v této otázce závěr, že bude-li tato otázka v průběhu dalšího řízení rozhodná, aby především

účastníci v souladu s pravidly důkazního břemene tvrdili a prokazovali skutečnosti, které mohou k uplatnění/neuplatnění srážek vést.

9. Usnesením ze dne 26.2.2021 č.j. 23C 165/2018-1485 Okresní soud v Chomutově ve spojení s opravným usnesením ze dne 4.3.2021 č.j. 23 C 165/2018-1489 řízení zastavil za souhlasu žalovaného ohledně vydání pozemku parc. č. 234/1 v k.ú. Loučná pod Klínovcem pro zpětvzetí návrhu, neboť tento pozemek se již nenachází ve vlastnictví České republiky a správě žalovaného, a dále soud připustil změnu žaloby ohledně části pozemku parc. č. 692/2 v k.ú. Loučná pod Klínovcem tak, že po oddělení geometrickým plánem č. 666-70/2020 bude tato část podle nového stavu vedena pod parc. č. 692/6 (dále jen, „předmětný pozemek“).

10. U jednání před okresním soudem dne 15.7.2021 žalovaný uvedl, že přehodnotili svůj názor ohledně toho, že není namístě uplatnit srážky dle položky 1 přílohy 7 vyhl. č. 182/1998 Sb., tudíž účastníci učinili nesporným, že ke dni jednání činila hodnota pozemků odňatých právním předchůdcům žalobců minimálně částku 13 064 846,10 Kč, tj. částku bez aplikace srážky dle položky 1 přílohy 7 vyhl. č. 182/1998 Sb..

11. Oba účastníci shodně uvedli , že restituční nárok žalobce a) byl uspokojen v rámci veřejných nabídek ve výši 399 788,32 Kč a na základě pravomocného rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. 25 C 98/2018-538, ve spojení s rozhodnutím odvolacího soudu, v rozsahu 2 181 277,50 Kč, rozsudku Okresního soudu Plzeň-město č.j. 19 C 48/2018-584, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Plzni č.j. 61 Co 215/2019-913, v rozsahu 37 843,50 Kč, rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 12 C 188/2018-780, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 29 Co 121/2020, v rozsahu 326 517,50 Kč, rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. 25 C 98/2018-1022, ve spojení s rozhodnutím odvolacího soudu, v rozsahu 22 479,50 Kč, rozsudku Okresního soudu v Chomutově č.j. 23 C 165/2018-989, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 9 Co 32/2020-1200, v rozsahu 25 178,385 Kč, rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou č.j. 12 C 132/2019-1063, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 21 Co 92/2020-1294, v rozsahu 513 927,45 Kč, rozsudku Okresního soudu v Prachaticích č.j. 9C 120/2018-1143 ze dne 13.3.2020 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 8 Co 795/2020-1330 v rozsahu 209 042,505 Kč, rozsudku Okresního soudu Rokycany č.j. 4 C 59/2018-535 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Plzni č.j. 13 Co 54/2020-665, v rozsahu 231 122,95 Kč, a restituční nárok žalobce b) byl uspokojen v rámci veřejných nabídek ve výši 326 750 Kč a na základě pravomocného rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. 25 C 98/2018-538, ve spojení s rozhodnutím odvolacího soudu, v rozsahu 2 181 277,50 Kč, rozsudku Okresního soudu Plzeň-město č.j. 19 C 48/2018-584, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Plzni č.j. 61 Co 215/2019-913, v rozsahu 37 843,50 Kč, rozsudku Okresního soudu v České Lípě č.j. 12 C 188/2018-780, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 29 Co 121/2020, v rozsahu 326 517,50 Kč, rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. 25 C 98/2018-1022, ve spojení s rozhodnutím odvolacího soudu, v rozsahu 22 479,50 Kč, rozsudku Okresního soudu v Chomutově č.j. 23 C 165/2018-989, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 9 Co 32/2020-1200, v rozsahu 25 178,385 Kč, rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou č.j.

12 C 132/2019-1063, ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 21 Co 92/2020-1294, v rozsahu 513 927,45 Kč, rozsudku Okresního soudu v Prachaticích č.j. 9C 120/2018-1143 ze dne 13.3.2020 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 8 Co 795/2020-1330 v rozsahu 209 042,505 Kč rozsudku Okresního soudu Rokycany č.j. 4 C 59/2018-535 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Plzni č.j. 13 Co 54/2020-665, v rozsahu 231 122,95 Kč a nárok obou žalobců byl dále uspokojen v rozsahu 1 274 208,21 Kč na základě pravomocného částečného rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 51 C 113/2018.

12. Spornou však mezi účastníky zůstal rozsah uspokojení restitučního nároku žalobců na základě rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově č.j. 2 C 46/2018-1364 ve spojení s rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 7 Co 7/2020-1499, kdy dle názoru žalobců byl nárok každého ze žalobců uspokojen v rozsahu 1 164 168,50 Kč, zatímco žalovaný zastával názor, že oba žalobci byli uspokojeni v částce 1 166 868,70 Kč, neboť dle názoru žalovaného cena pozemku parc.č. 152/1 v k.ú. Horní Dvořiště ve skutečnosti činí 108 023 Kč, tj. o 5 400 Kč více. S ohledem na tento rozpor pak byl restituční nárok žalobců dle žalobců uspokojen v celkovém rozsahu 11 423 863 Kč, zatímco dle názoru žalovaného v celkovém rozsahu 11 429 263 Kč.

13. S ohledem na zásadu procesní ekonomie se soud v souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 28 Cdo 2134/2020 ze dne 13. 8. 2020 u jednání dne 15.7.2021 detailně nezabýval odstraněním rozporu v ocenění předmětných (náhradních) pozemků, neboť i v případě akceptování srážek navrhovaných žalovaným je výše restitučního nároku žalobců -v poměru k ceně požadovaných náhradních pozemků (i při jejich vyšším ocenění žalovaným) –více než dostatečná pro vydání předmětného pozemku, jehož hodnotu ve výši 3 990 Kč účastníci učinili nespornou. Podstatou žaloby totiž není určení restitučního nároku, ale vydání pozemku. S ohledem na tyto skutečnosti soud pro nadbytečnost zamítl návrhy účastníků na

- výslech Ing. Pavla Pelce na čl. 1012
- dodatek znaleckého posudku Doc. Ing. Jaromíra Rysky CSc. ze dne 2. 4. 2020 na čl. 1320-1323
- znaleckého posudku Ing. Pavla Myškovského č. 4768/71/19 ze dne 2. 4. 2019 na čl. 1439-1452
- opatření útvaru hlavního architekta hl. m. Prahy na čl. 1343
- zákresy nevydaných pozemků do ortofoto mapy z roku 1945, 1953, 1989, 2019, 1938 na čl. 1397-1401
- sdělení společnosti pražské Vodohospodářské společnosti a.s. ze dne 19. 7. 2019 sp. zn. 01166/19/3/01 na čl. 1396
- žádost žalobců o poskytnutí informací ze dne 18. 12. 2020 a následné sdělení archivu Dopravního podniku hl. m. Prahy ze dne 28. 12. 2020 na čl. 1419, 1340-1341
- výslech znalců Rysky a znalce Pelce u OS v Ústí nad Labem dne 9. 4. 2021 – protokol o jednání na čl. 1510-1512
- sjetina z webových stránek VUT Brno na čl. 1431
- sjetina z webových stránek Výuka předmětu Oceňování podle předchozích předpisů při VUT v Brně na čl. 1433

- recenzovaný článek v časopise Soudní inženýrství na čl. 1435
- letecké snímky Staré Malešice, Srostlost 1945, 1953, 1966 na čl. 1456-1457
- letecké snímky PK 621, PK 625, PK 626, PK 733, PK 738, PK 753, PK 856, PK 859, PK 868, PK 1587 na čl. 1458-1482.

14. U jednání dne 15.7.2021 soud doplnil dokazování geometrickým plánem č. 666-70/2020 vyhotoveným Ing. Petrou Honákovou, odsouhlaseným Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, dne 24. 7. 2020, z něhož je patrné vymezení nově vzniklého pozemku parc. č. 692/6 v k.ú. Loučná pod Klínovcem po oddělení plánovaných cyklostezek pod označením VDt1-Plocha pro komunikace, parkoviště, chodníky a inženýrské sítě a sdělením ze dne 5.5.2021 Městského úřadu Vejprty-stavební úřad, kdy tento vyjádřil souhlas a schválil určení nových hranic dle žalobci předloženého geometrického plánu č. 666-70/2020 bez dalších podmínek. Cenu předmětného pozemku (3 990 Kč) účastníci u jednání dne 15.7.2021 učinili nespornou.

15. Podle § 6 zákona č. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu (dále jen „zákon o SPÚ“), podle

tohoto zákona nebo zákona o půdě, anebo zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, nelze převádět

a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto,

b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami nebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami již zastavěné, s výjimkou zemědělských pozemků převáděných podle § 3 odst. 4, § 7 nebo § 10 odst. 1, zemědělských pozemků již využitých ke zřízení technické infrastruktury; v případě pochybností vydá na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování,

c) zemědělské pozemky určené podle schváleného návrhu pozemkové úpravy pro výstavbu polních cest a na provedení technických, vodohospodářských a ekologických opatření 9),

d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu,

e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech,

f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a v prvních a druhých zónách národních parků,

g) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b) s výjimkou nakládání podle § 3 odst. 4.

16. Soud s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že vydání předmětného pozemku je v souladu s nálezem Ústavního soudu ve věci sp. zn. III. ÚS 3804/19 ze dne 5.1.2021, který vyslovil názor, že obecné soudy s ohledem na princip dělby moci a nedostatek pravomoci nemohou samy rozhodnout o vydání části pozemku, pokud nejprve neproběhne před správním orgánem (stavebním úřadem) řízení o jeho dělení (viz § 82 stavebního zákona) a jeho vydání nebrání žádná překážka převoditelnosti, přičemž ve vztahu k nově vzniklému pozemku parc. č.

692/6 je takový závěr nesporný poté, co byla z původně převáděného pozemku parc. č. 692/2 oddělena část dotčená plánovanou stavbou dopravní infrastruktury.

17. U jednání dne 15.7.2021 žalovaný žádal zamítnutí žaloby z důvodu, že dle jejich názoru, ač hodnota dosud nevydaných pozemků by byla dostatečná pro vydání předmětného pozemku, mají za to, že plocha dosud vydaných pozemků, která činí k dnešnímu dni 1 026 964m² (102 hektarů) 6,4x překračuje plochu odňatých pozemků, která činila 16 hektarů. Dále uvedl, že smyslem zákona o půdě bylo vydat náhradní zemědělskou půdu v rozsahu, který odpovídá co do rozsahu i co do kvality kvalitě odňatých pozemků s tím, že dle jejich názoru již byla žalobcům poskytnuta dostatečná náhrada. Tímto argumentem se již zabýval Okresní soud v Ústí nad Labem při vydání částečného rozsudku, kdy vyslovil názor, že cena náhradních pozemků je stěžejní pro poskytnutí náhradních pozemků a námitka ohledně dostatečné výměry vydaných pozemků není relevantní, nelze však pominout tu skutečnost, že v době vydání rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem činila výměra uspokojených pozemků 9,2 hektarů, vydáním pozemků dle rozhodnutí tohoto soudu se však výměra vydaných pozemků zvýšila na 102 hektarů, tudíž má za to, že tato výměra již představuje relevantní námitku, jíž by se soud měl v tomto řízení zabývat a s ní se vypořádat. Žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 3772/2018 ze dne 16. 2. 2021, v němž Nejvyšší soud uznal důvodnou výši 6-ti násobku ceny odňatých pozemků určené oceňovací vyhláškou, což by v tomto případě činilo částku 96 751 740 Kč. V dosud probíhajícím řízení již vzhledem k ploše vydaných pozemků oceněných tržní hodnotou by výše náhrady za nevydané pozemky, kdy již pravomocně bylo v řízeních vydáno 135 pozemků, již překročila částku 96 751 740 Kč. Dále uvedl, že se jedná o vývoj soudní judikatury s cílem poskytnout přiměřenou a spravedlivou restituční náhradu s tím, že pokud dojde v posunu v judikatuře, tak lze očekávat i změnu ve veřejných nabídkách, tak aby se zamezilo absurdním a nezamýšleným důsledkům zákona o půdě.

18. Žalobci k této námitce žalovaného u jednání dne 15.7.2021 uvedli, že mají za to, že vzhledem k tomu, že v řízení uplatňují vydání náhradních pozemků, a nikoliv peněžitou náhradu za nevydané pozemky, je rozhodující cena nevydaných pozemků a náhradních pozemků, kdy cena náhradních pozemků musí být oceněna dle vyhlášky 182/1988 Sb., tudíž námitka žalovaného ohledně výše finanční náhrady není důvodná. Odkázali na rozhodnutí Nejvyššího soudu 28 Cdo 1992/2015, 28 Cdo 4120/2016, 28 Cdo 430/2018, 28 Cdo 2586/2019, kdy v těchto rozhodnutích Nejvyšší soud judikoval, že rozhodujícím kritériem je cena nevydaných pozemků a náhradních pozemků dle vyhlášky č. 182/1988 Sb., tudíž mají za to, že je namístě žalobě vyhovět, když cena dosud pravomocně vydaných náhradních pozemků dosud nepřekročila cenu nevydaných odňatých pozemků stanovenou dle vyhlášky č. 182/1988 Sb.. Dále uvedli, že u dnešního jednání vznesenou námitku žalovaného ohledně získání pozemků v rozloze mnohonásobně větší než byly pozemky nevydané, shledal nedůvodnou ve svém rozhodnutí Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci č. j. 29 Co 121/2020-875 . Pokud jde o námitku žalovaného, že je v rozporu se zákonem o půdě, že žalobci získali pozemky v tržních cenách k dnešnímu dni mnohonásobně větší než by činila finanční náhrada ve výši 6-ti násobku určená oceňovací vyhláškou, žalobci s touto námitkou nesouhlasili, kdy se domáhají poskytnutí naturální restituční náhrady dle § 11a zák. o půdě, nikoliv finanční náhrady v souladu se zákonem o půdě dle § 16, na kterou odkazuje toto rozhodnutí, proto je třeba vycházet z ceny náhradních

pozemků určených vyhláškou č. 182/1988 Sb. tak, jak žalovaný postupuje i při vydání náhradních pozemků ve veřejných nabídkách. Pokud jde o veřejné nabídky žalovaného, ve veřejných nabídkách se řeší cena nevydaných pozemků a cena náhradních pozemků dle vyhlášky č. 182/1988 Sb., nikoliv tržní cena náhradních pozemků, proto považují námitku žalovaného ohledně tržní ceny náhradních pozemků za nedůvodnou z důvodu, že by tak došlo k znevýhodnění žalobců uplatňujících svůj nárok v soudních řízeních, neboť pokud by byl jejich nárok uspokojen ve veřejných nabídkách, tržní cenou by se žalovaný nezabýval. Navíc, pokud by se ztotožnili s argumentací žalovaného, bylo by nutno zohlednit i tržní cenu odňatých pozemků k dnešnímu dni s přihlédnutím k tomu, že byly zastavěny, tudíž by tržní cena odňatých pozemků ve stavu k dnešnímu dni byla mnohonásobně vyšší než tržní cena dosud vydaných pozemků k dnešnímu dni. K žalovaným tvrzenému posunu v judikatuře žalobci uvedli, že by v tomto směru by však muselo dojít ke změně zákona o půdě, který v § 28a stanoví, že náhrady podle zákona o půdě se poskytují v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb.

19. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.

Podle § 11a odst. 2 zákona o půdě veřejné nabídky sestavuje pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace. Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.

Podle § 14 odst. 1 zákona o půdě je stanoveno, že oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který podle tohoto zákona se nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.

Podle § 16 odst. 1 zákona o půdě, za pozemky, které se podle tohoto zákona nevydávají a za které nelze poskytnout oprávněné osobě jiné pozemky, poskytne stát finanční náhradu podle zvláštních předpisů (vyhláška č. 182/1988 Sb.).

Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb.

20. Pokud žalovaný namítá nepřiměřenost dosud žalobcům poskytnuté náhrady (porovnáním s výměrou nevydaných pozemků), soud se ztotožňuje s názorem žalobců a tuto námitku považuje za zcela nedůvodnou a ryze účelovou, když nemá jakoukoliv oporu v platné právní úpravě ani soudní judikatuře. Adekvátnost náhrady je dle názoru soudu právě s ohledem na rozdílnost charakteru odňatých a náhradních pozemků možné zajistit pouze rozdílným oceněním pozemků nevydaných (dle jejich charakteru v souladu s vyhláškou, na níž odkazuje zákon o půdě ve svém § 28a). Může se tak stát, že některé oprávněné osoby obdrží náhradní pozemky ve větší výměře, ale horší kvalitě, než byly pozemky odňaté, a naopak jiné oprávněné osoby obdrží pozemky v menší

výměře a v lepší kvalitě (roz. stavební pozemky) než jejich původní pozemky, a to dle dobrovolného výběru oprávněných osob v rámci veřejné nabídky, resp. v případě liknavosti a svévole žalovaného v rámci podané žaloby. Žádné omezení není v tomto směru upraveno ani v zákoně ani v obsáhlé rozhodovací praxi soudů.

V tomto směru soud odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 1.10.2019, sp. zn. 28 Cdo 2586/2019, ve kterém dovolací soud k totožné námitce žalovaného uzavřel, že: „Konečně přípustnost podaného dovolání nemůže založit ani dovolatelkou předestřená otázka, zda postup oprávněných osob žádajících náhradní pozemky „v rozloze mnohonásobně vyšší, než byl původní nevydaný pozemek“ není v rozporu s účelem zákona o půdě, a to již proto, že na řešení této otázky napadené rozhodnutí nezávisí (právní posouzení odvolacího soudu na ní založeno není). Odkazuje-li dovolatelka ohledně této jí předestřené otázky na závěry vyslovené v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. března 2019, č. j. 16 Co 26/2019-210, sluší se snad připomenout, že nosným důvodem tohoto rozhodnutí o zamítnutí žaloby je závěr o nevhodnosti oprávněnou osobou nárokováného pozemku jako náhradního (pro nemožnost jeho zemědělského využití k účelu, který předpokládá zákon o půdě). Závěry, jichž se nyní žalovaná dovolává, pak odvolací soud vyslovil nad rámec svých úvah jako podpůrné, rozhodnutí na nich nespočívá, nehledě na to, že nejde o rozhodnutí dovolacího soudu, jehož prizmatem bylo by lze posuzovat přípustnost dovolání. Zde sluší se znovu poukázat na konkluze konstantní judikatury dovolacího soudu i Ústavního soudu, jež opakovaně připomíná, že za pozemek, který nebylo možno vydat oprávněné osobě pro některou ze zákonem stanovených překážek, náleží oprávněné osobě náhrada odpovídající charakteru pozemku, jež měl v době přechodu na stát (byť se cena vypočítává podle cenového předpisu platného ke dni účinnosti zákona o půdě) a že cena náhradního pozemku má být zásadně ekvivalentní ceně pozemku, jenž byl oprávněné osobě odebrán a kdy je proto nutné zachovat identitu charakteru odňatého pozemku (přiměřeně srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 26. 11. 2009, sp. zn. 28 Cdo 2699/2008, ze dne 21. 2. 2008, sp. zn. 28 Cdo 1518/2007, ze dne 22. 3. 2016, sp. zn. 28 Cdo 4792/2014, ze dne 31. 1. 2018, sp. zn. 28 Cdo 2430/2016, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2014, sp. zn. 28 Cdo 3631/2013, ze dne 26. 10. 2016, sp. zn. 28 Cdo 1992/2015, a ze dne 17. 4. 2018, sp. zn. 28 Cdo 738/2018; z rozhodovací praxe Ústavního soudu srov. např. náleze ze dne 21. 5. 2013, sp. zn. IV. ÚS 1088/12). V nálezu ze dne 21. 5. 2013, sp. zn. IV. ÚS 1088/12, Ústavní soud – krom již shora uvedených závěrů – vyslovil, že „při vědomí smyslu a účelu restitučních zákonů (zákona o půdě) lze přisvědčit právnímu názoru Nejvyššího soudu, podle kterého má být vráceno to, co bylo odňato, avšak jen v rozsahu, v jakém to zákon o půdě stanoví. Restituční řízení se nesmí podobat loterii, tj. že v rámci skupiny oprávněných osob, na které restituční předpisy dopadají, je třeba se všemi nakládat stejným způsobem. Vždyť znakem a předpokladem právního státu je především shodná ochrana práv všech právních subjektů ve stejných případech [srov. náleze sp. zn. III. ÚS 252/04 ze dne 25. 1. 2005 (N 16/36 SbNU 173)]; zákon má být vykládán pro všechny případy splňující stejné podmínky stejně [srov. náleze sp. zn. II. ÚS 566/05 ze dne 20. 9. 2006 (N 170/42 SbNU 455)]. Je proto nezbytné nalézt univerzální kritérium, s jehož použitím lze porovnávat prakticky veškeré pozemky bez ohledu na rozlohu, kulturu, kvalitu apod.; tímto kritériem je cena pozemku (srov. Kindl, M. Restituce v soudní praxi. Praha: C. H. Beck, 1997, str. 21), a to ke dni 24. 6. 1991“.

Nejvyšší soud pak stejný závěr, tj., že univerzálním kritériem, s jehož použitím lze porovnávat prakticky veškeré pozemky bez ohledu na rozlohu, kulturu, kvalitu, apod. ; tímto kritériem je cena

pozemku, a to cena platná ke dni 24.6.1991 podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. (§ 28a zákona o půdě), dovodil i v usnesení ze dne 26.10.2016 sp. zn. 28 Cdo 1992/2015, usnesení ze dne 1.3.2017 sp. zn. 28 Cdo 4120/2016, usnesení ze dne 12.6.2018 sp. zn. 28 Cdo 430/2018, či usnesení ze dne 1.10.2019 sp. zn. 28 Cdo 2586/2019.

21. Pokud jde o námitku žalovaného ohledně limitace 6-ti násobkem ceny odňatých pozemků určené oceňovací vyhláškou s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 3772/2018 ze dne 16. 2. 2021, v němž Nejvyšší soud za přiměřenou a rozumnou finanční náhradu podle § 16 odst.1 zákona o půdě pokládal v současné době peněžité plnění ve výši šestinásobku cen odňatých nemovitostí stanovených v souladu s vyhláškou č. 182/1988 S., ve znění vyhl. č. 316/1990, soud ani tuto námitku žalovaného neshledal důvodnou, neboť v tomto citovaném rozsudku žalobce požadoval zaplacení finanční restituční náhrady za odňaté a nevydané pozemky ve smyslu § 16 odst.1 zákona o půdě, zatímco v tomto řízení se žalobci domáhají naturální restituční náhrady dle § 11a zákona o půdě. Navíc i v tomto rozhodnutí Nejvyšší soud opětovně zdůraznil, že náhradní pozemky se záměrně ohodnocují podle cenových předpisů platných ke dni účinnosti zákona o půdě (ke smyslu této fixace cenové hladiny viz blíže rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 7.5.2018, sp. zn. 28 Cdo 5721/2017, ze dne 14.5.2019 sp. zn. 28 Cdo 755/2019 a ze dne 9.12.2020 sp. zn. 28 Cdo 3455/2020). Pokud žalovaný v souvislosti s touto námitkou odkazoval na smysl a účel zákona o půdě, jehož cílem je poskytnout odpovídající náhradu jak co do výměry, tak i co do kvality původně odňatých pozemků, soudní judikatura postupně zásadním způsobem ovlivnila interpretaci a aplikaci právní úpravy převodu náhradních pozemků, a nutno říci, že výrazně ve prospěch oprávněných osob (k tomu srov. např. nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1088/12 či nález sp. zn. I. ÚS 755/06).

22. Žalobci zvolený předmětný pozemek je ve vlastnictví státu, a to ve správě Státního pozemkového úřadu, jeho převodu nebrání zákonná překážka dle § 6 odst.1 zákona o SPÚ a je vhodný k převodu, když jej lze zemědělsky obhospodařovat, jeho hodnota byla nesporným tvrzením účastníků stanovena na částku ve výši 3 990 Kč, která podstatně nepřekračuje aktuální hodnotu restitučního nároku žalobců, proto soud žalobě vyhověl , jak uvedeno ve výroku rozsudku s tím, že žalobci nabývají do spoluvlastnictví předmětný pozemek, a to každý v rozsahu spoluvlastnického podílu 1/2 ve vztahu k celku, a to v souladu s § 1115 ve spojení s § 1122 odstavec 1, 3 zák. č. 89/2012 Sb. , občanského zákoníku.

23. Dle § 151 o. s. ř. rozhoduje soud o povinnosti k náhradě nákladů řízení bez návrhu v rozhodnutí, jímž se řízení u něho končí. Dle § 142 odst. 1 o. s. ř. účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Podle § 146 odst.2 o.s.ř. jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný.

24. Žalobou byl uplatněn nárok na nahrazení projevu vůle žalovaného uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví žalované, a to pozemků parc. č. 234/1, parc.č. 692/1, parc. č. 692/2 v k.ú. Loučná pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem, zapsaných na LV č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště

Chomutov, pozemku parc. č. 500/8 v k.ú. Háj u Loučné pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem, zapsaného na LV č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, pozemku parc. č. 675 v k.ú. Soběstice u Výsluní, obec Výsluní, zapsaného na LV č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov, pozemku parc. č. 82/1 v k.ú. Horní Halže, obec Měděnec, zapsaného na LV č. 10002 u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Chomutov.

25. Žalobci byli úspěšní dle § 142 odst.1 o.s.ř. co do pozemku parc.č. 692/1, resp. nově odděleného pozemku parc. č. 692/5 v k.ú. Loučná pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem, kdy účastníci u jednání dne 28.11.2019 učinili nespornou hodnotu tohoto pozemku ve výši 3 390 Kč, co do pozemku parc. č. 692/2, resp. nově odděleného pozemku parc. č. 692/6 v k.ú. Loučná pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem, účastníci u jednání dne 15.7.2021 učinili nespornou hodnotu tohoto pozemku ve výši 3 990 Kč, co do pozemku parc. č. 675 v k.ú. Soběstice u Výsluní, obec Výsluní, kdy znalkyně Ing. Dagmar Leebová ve znaleckém posudku č. 5946/218/2018 určila hodnotu pozemku ve výši 34 149,72 Kč, co do pozemku parc. č. 82/1 v k.ú. Horní Halže, obec Měděnec, kdy účastníci u jednání dne 28.11.2019 učinili nespornou hodnotu tohoto pozemku ve výši 13 348,05 Kč, kdy žalobě bylo v tomto rozsahu vyhověno, tj co do hodnoty pozemků ve výši 54 877,77 Kč představující 10 % z celkového nároku.

26. Žalovaný byl úspěšný co do pozemku parc. č. 234/1, v k.ú. Loučná pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem a co do pozemku parc. č. 500/8 v k.ú. Háj u Loučné pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem, kdy ohledně těchto pozemků vzali žalobci žalobu zpět, aniž byl jejich nárok uspokojen, tudíž žalobci zaviniili zastavení řízení dle § 146 odst. 2 o.s.ř. Hodnota těchto pozemků byla určena ve znaleckém posudku č. 5946/218/2018 znalkyně Ing. Dagmar Leebové, pozemku parc. č. 234/1 v k.ú. Loučná pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem ve výši 442 633,35 Kč, pozemku parc. č. 500/8 v k.ú. Háj u Loučné pod Klínovcem, obec Loučná pod Klínovcem ve výši 49 840 Kč. Žalovaný tak byl úspěšný co do hodnoty pozemků ve výši 492 473,35 Kč představující 90 % z celkového nároku.

27. Odečtením neúspěchu žalovaného od jeho úspěchu by tak žalovaný měl vůči žalobcům právo na náhradu 80 % jeho celkových nákladů řízení.

28. Soud však dospěl k závěru, že v posuzované věci je na místě aplikovat § 150 o. s. ř., podle kterého, jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat.

29. Je třeba uvést, že citované ustanovení neslouží ke zmírňování majetkových rozdílů mezi procesními stranami, ale k řešení situace, v níž je nespravedlivé, aby ten, kdo důvodně hájil svá porušená nebo ohrožená práva nebo právem chráněné zájmy, obdržel náhradu nákladů, které při této činnosti účelně vynaložil. Rozhodnutí, v souladu s nímž si ten, kdo v řízení uspěl, také ponese sám své náklady, se proto bude spravedlivým jevit především s ohledem na existenci okolností souvisejících s předprocesním stadiem sporu, s chováním účastníků v tomto stadiu, s okolnostmi uplatnění nároku apod. (k tomu srov. náleží Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2862/07

ze dne 5. 11. 2008). Nepřiznání náhrady nákladů řízení může být jenom výjimečné a mohou jej ospravedlnit pouze důvody zvláštního zřetele hodné. Soud při své úvaze zejména zohlednil chování účastníků v předprocesním stadiu sporu, kdy žalobci jako osoby oprávněné, kterým byla v minulosti způsobena majetková křivda, nebyli v důsledku nesprávného ocenění jejich nároků připuštěni do veřejných nabídek s vyšším nárokem. Byli to právě žalobci, kteří byli při snaze o správné ocenění nároku aktivní, vyhledali podklady svědčící o charakteru odňatých pozemků, tudíž fakticky suplovali činnost žalovaného, přičemž náležité ocenění nároku bylo podmínkou, bez níž žalobci nemohli své nároky ve veřejných nabídkách nadále uplatňovat. V důsledku této skutečnosti byli žalobci nuceni aktivně vyhledat náhradní pozemky v rámci celé České republiky a vést tak značné množství sporů u různých soudů, aby došlo ke splnění účelu a cíle restitucí. Nelze pominout ani okolnosti provázající řízení, kdy k částečnému zastavení řízení ohledně pozemku parc. č. 500/8 v k.ú. Háj u Loučné pod Klínovcem došlo v důsledku zpětvzetí žaloby, neboť tento pozemek byl po vyhlášení rozsudku soudem prvního stupně převeden do vlastnictví třetí osoby a k částečnému zastavení řízení ohledně pozemku parc. č. 234/1 v k.ú. Loučná pod Klínovcem došlo v důsledku zpětvzetí žaloby, neboť tento pozemek byl vydán v rámci souběžně vedeného soudního řízení rozhodnutím soudu jiné oprávněné osobě. Na základě všech těchto skutečností, s přihlédnutím k pravidlům morálky a ekvity, dospěl soud k přesvědčení, že žalovanému nelze náhradu nákladů řízení, které před soudy obou stupňů vynaložil na své právní zastoupení, v souladu s § 150 o. s. ř. přiznat, proto soud rozhodl tak, že žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Chomutově.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, lze se jejího splnění domáhat návrhem na výkon soudního rozhodnutí (exekuci).

Chomutov 20.07.2021

JUDr. Hana Pašková v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Straková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13.08.2021. Připojení doložky provedla Kateřina Visingerová dne 25.08.2021.

VÝKAZ DOSAVADNÍHO A NOVÉHO STAVU ÚDAJŮ KATASTRU NEMOVITOSTÍ

Dosavadní stav				Nový stav											
Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely		Druh pozemku Způsob využití	Označení pozemku parc. číslem	Výměra parcely		Druh pozemku Způsob využití	Typ stavby	Zpás. určen výměr	Porovnání se stavem evidence právních vztahů					
	ha	m ²			ha	m ²		Způsob využití		Díl přechází z pozemku označeného v katastru nemovitostí	dřívejší poz. evidenci	Číslo listu vlastnictví	Výměra dílu		Označení dílu
												ha	m ²		
692/1	11	36	ostat.pl. jind plocha	692/1	1	83	ostat.pl. jind plocha		0	692/1	10002	1	83		
			692/5	9	53	ostat.pl. jind plocha		0	692/1	10002	9	53			
692/2	14	08	ostat.pl. jind plocha	692/2		78	ostat.pl. jind plocha		0	692/2	10002		78		
			692/6	13	30	ostat.pl. jind plocha		0	692/2	10002	13	30			
	25	44			25	44									

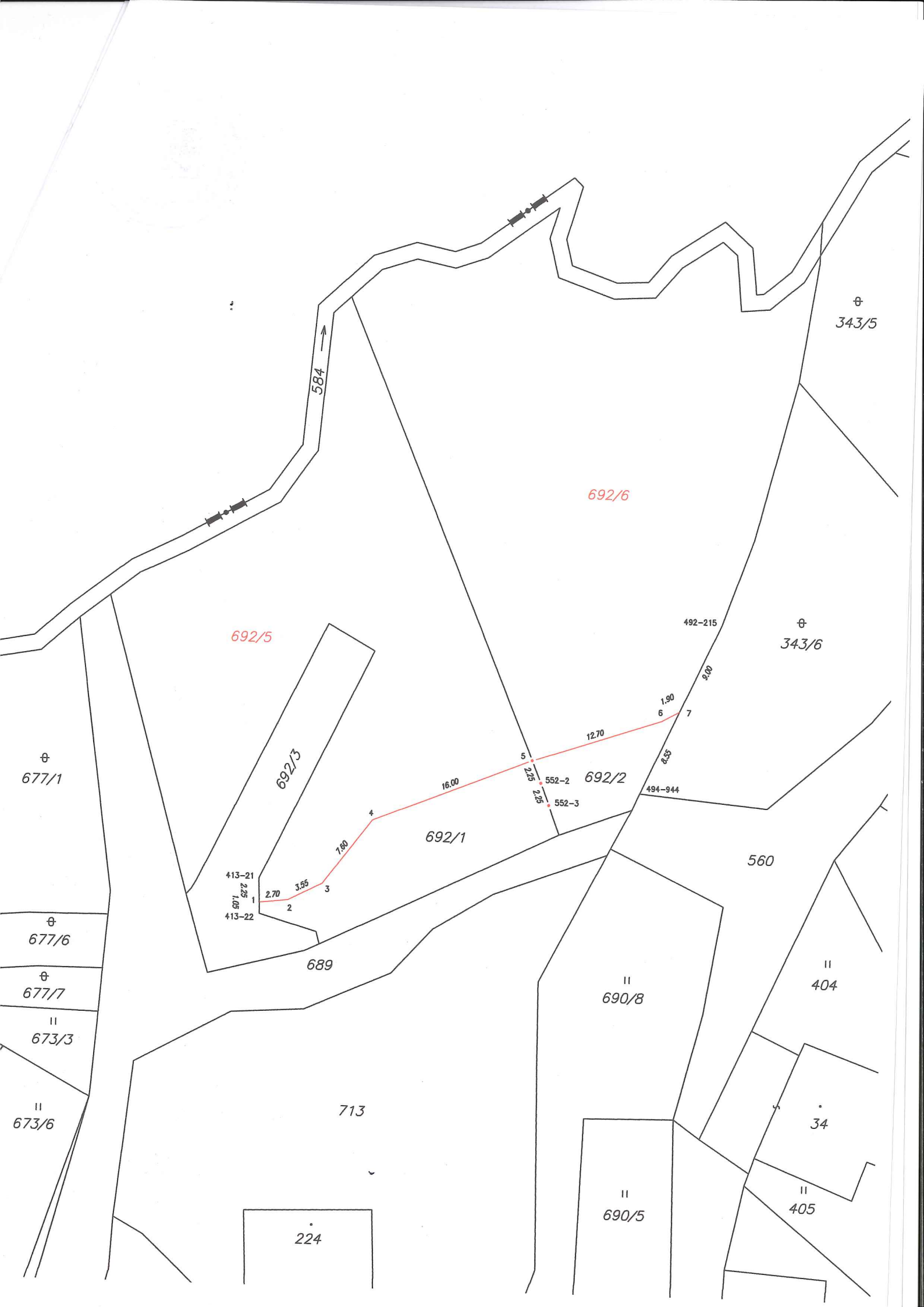
Seznam souřadnic (S-JTSK)

Souřadnice pro zápis do KN

Číslo bodu	Y	X	kód kv.	Poznámka
413-21	839416.87	991712.16	3	barva
413-22	839416.71	991715.46	3	barva
492-215	839374.16	991687.18	8	roxor
494-944	839381.35	991703.18	8	roxor
552-2	839390.64	991702.42	3	roh stavby
552-3	839389.82	991704.50	3	roh stavby
1	839416.76	991714.43	3	barva
2	839414.06	991714.11	3	kolk
3	839410.91	991712.45	3	kolk
4	839406.36	991706.36	3	kolk
5	839391.53	991700.33	3	kolk
6	839379.51	991696.29	3	kolk
7	839377.85	991695.40	8	kolk

Zpřesnění geometrického a polohového určení pozemků podle § 50 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona navržené v tomto geometrickém plánu lze v katastru nemovitostí provést jen na základě souhlasného prohlášení.

GEOMETRICKÝ PLÁN pro rozdělení pozemku, zpřesnění hranice pozemku	Geometrický plán ověřil úředně oprávněný zeměměřičský inženýr:	Stejnopis ověřil úředně oprávněný zeměměřičský inženýr:
	Jméno, příjmení: <i>Ing. Petra Honáková</i>	Jméno, příjmení: <i>Ing. Petra Honáková</i>
	Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřičských inženýrů: <i>2894/2020</i>	Číslo položky seznamu úředně oprávněných zeměměřičských inženýrů: <i>2894/2020</i>
	Dne: <i>21.7.2020</i> Číslo: <i>23/2020</i>	Dne: <i>27.7.2020</i> Číslo: <i>516/2020</i>
Nděžitostmi a přesností odpovídá právním předpisům.	Tento stejnopis odpovídá geometrickému plánu v elektronické podobě uloženému v dokumentaci katastrálního úřadu.	
Vyhotovitel: <i>Ing. Petra Honáková</i> <i>Zdeňka Štěpánka 3973</i> <i>430 01 Chomutov</i>	Katastrální úřad souhlasí s očíslováním parcel.	
Číslo plánu: <i>666-70/2020</i>	Ověření stejnopisu geometrického plánu v listinné podobě.	
Okres: <i>Chomutov</i>		
Obec: <i>Loučná pod Klínovcem</i>	Katastrální úřad pro Ústecký kraj KP Chomutov Vendulka Matulová PGP 964/2020-503 2020.07.24-10:59:28 CEST	
Kat. území: <i>Loučná pod Klínovcem</i>		
Mapový list: <i>Jáchymov 5-5/33</i>		
Dosavadním vlastníkům pozemků byla poskytnuta možnost seznámit se v terénu s průběhem navrhovaných nových hranic, které byly označeny předepsaným způsobem: <i>barvou, rohy stavby, kolkky podle § 91 odst. 6</i>		

⊕
343/5

692/6

⊕
343/6

692/5

492-215

⊕
677/1

692/3

2.00

1.90

6

7

692/2

692/1

494-944

16.00

552-2

552-3

560

413-21
2.25
1.05
413-22

2.70

3.55

7.80

2.25

2.25

12.70

2.35

⊕
677/6

689

||
690/8

||
404

⊕
677/7

||
673/3

713

||
690/5

||
405

||
673/6

224

34

